

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-424/13

**Jinan Meide Casting Co. Ltd
proti
Rade Európskej únie**

„Dumping — Dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujej liatiny s pôvodom v Číne — Konečné antidumpingové clo — Dôverné zaobchádzanie s výpočtami normálnej hodnoty — Včasné poskytnutie informácií — Lehota na prijatie rozhodnutia o trhovohospodárskom zaobchádzaní — Právo na obranu — Rovnosť zaobchádzania — Zásada zákazu retroaktivity — Článok 2 ods. 7 až 11, článok 3 ods. 1 až 3, článok 6 ods. 7, článok 19 ods. 1 a 5 a článok 20 ods. 2 a 4 nariadenia (ES) č. 1225/2009“

Abstrakt – Rozsudok Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. júna 2016

1. *Akty inštitúcií — Časová platnosť — Procesné predpisy — Hmotnoprávne predpisy — Rozlišovanie — Časová platnosť nariadenia č. 1168/2012, ktorým sa mení a dopĺňa základné nariadenie č. 1225/2009 — Zmena lehoty na rozhodnutie o trhovohospodárskom zaobchádzaní — Uplatnenie na rozhodnutie prijaté pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 1168/2012 — Nepripustnosť*

[Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1168/2012, článok 1 bod 1 písm. a) a článok 2; nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek]

2. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Dovozy z krajín, ktoré nemajú trhové hospodárstvo, ako sú uvedené v článku 2 ods. 7 písm. b) nariadenia č. 1225/2009 — Posúdenie podmienok umožňujúcich výrobcovi využívať trhovohospodárske zaobchádzanie — Lehota — Kogentná povaha*

[Nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek]

3. *Právo Európskej únie — Zásady — Vyššia moc — Pojem*
4. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Antidumpingové konanie — Právo na obranu — Procesná nezrovnalosť — Možnosť dosiahnuť zrušenie nariadenia, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo, preukázaním samotnej možnosti, že by rozhodnutie bolo odlišné, pokiaľ by nedošlo k tejto nezrovnalosti*

(Nariadenie Rady č. 1225/2009)

5. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Vyšetrowanie — Rešpektovanie práva na obranu — Povinnosť inštitúcií zabezpečiť informovanie dotknutých podnikov a dodržiavať dôvernosť informácií tak, aby tieto povinnosti boli vo vzájomnej zhode — Dodržiavanie zásady riadnej správy vecí verejných — Povinnosť inštitúcií dodržiavať dôvernosť inštitúcií*

(Charta základných práv Európskej únie, článok 41 ods. 1 a 2; nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 6 ods. 7, články 19 a 20)

6. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Vyšetrowanie — Rešpektovanie práva na obranu — Povinnosť inštitúcií zabezpečiť informovanie dotknutých podnikov — Rozsah — Informácie poskytnuté Komisii výrobcom z analogickej krajiny, ktoré nemožno použiť v priebehu vyšetrowania — Vylúčenie*

(Nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 6 ods. 7)

7. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Vyšetrowanie — Rešpektovanie práva na obranu — Povinnosť inštitúcií zabezpečiť informovanie dotknutých podnikov — Rozsah — Povinnosť Komisie písomne odpovedať na žiadosť o spresnenie informácií uvedených v konečnom informačnom dokumente a dodržať lehotu jedného mesiaca pred zaslaním návrhu konečného nariadenia — Neexistencia*

(Nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 15 a článok 20 ods. 4)

8. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Antidumpingové konanie — Právo na obranu — Právo byť vypočutý — Rozsah — Povinnosť inštitúcií zabezpečiť informovanie dotknutých strán — Neexistencia — Povinnosť odpovedať na všetky tvrdenia účastníkov konania — Neexistencia*

(Nariadenie Rady č. 1225/2009)

9. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Antidumpingové konanie — Právo na obranu — Súdne preskúmanie — Zohľadnenie dôvodov, ktoré nie sú základom aktu, ktorý viedol k údajnému porušeniu práva na obranu — Neprípustnosť*

10. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Antidumpingové konanie — Oznámenie informácií podnikom zo strany Komisie — Dodržiavanie zásad riadnej správy vecí verejných a rovnosti zaobchádzania*

(Charta základných práv Európskej únie, článok 41 ods. 2; nariadenie Rady č. 1225/2009, články 19 a 20)

11. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Antidumpingové konanie — Oznámenie informácií podnikom zo strany Komisie — Možnosť poskytnúť dôvernú informáciu konkrétnej dotknutej strane s výslovným súhlasom osoby, ktorá ju poskytla*

(Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode, „antidumpingová dohoda z roku 1994“, článok 6.5; nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 19 ods. 1 a 5, a článok 20 ods. 2 a 4)

12. *Medzinárodné dohody — Dohoda o založení Svetovej obchodnej organizácie — GATT z roku 1994 — Povinnosť vykladať akty sekundárneho práva v súlade s týmito dohodami — Uplatnenie v oblasti antidumpingu*

(Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode, „antidumpingová dohoda z roku 1994“, článok 6.5; nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 19 ods. 1 a 5)

1. Článok 2 nariadenia č. 1168/2012 („pozmeňujúce nariadenie“), ktorým sa mení a dopĺňa základné antidumpingové nariadenie č. 1225/2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, stanovuje, že pozmeňujúce nariadenie sa ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti vzťahuje na všetky nové a na všetky prebiehajúce prešetrovania. Zmena lehoty na rozhodnutie o THZ, ktorú zaviedol článok 1 bod 1 písm. a) tohto nariadenia, by ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti bola uplatniteľná na všetky nové a na všetky prebiehajúce prešetrovania aj pri neexistencii ustanovení tohto článku 2, keďže v predmetnej veci ide o zmenu procesného pravidla.

Uvedená zmena lehoty na rozhodnutie o THZ sa tak v rámci prebiehajúceho antidumpingového prešetrovania v zásade uplatňovala na akékoľvek rozhodnutie Komisie týkajúce sa určenia, či podnik spĺňa kritériá na udelenie THZ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia, ktoré bolo prijaté ku dňu nadobudnutia jeho účinnosti alebo neskôr.

Naopak článok 2 pozmeňujúceho nariadenia nemôže mať za následok uplatniteľnosť článku 1 bodu 1 písm. a) pozmeňujúceho nariadenia na rozhodnutie o THZ prijaté pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia. Tým by sa totiž tomuto ustanoveniu priznal retroaktívny účinok, ktorý zo znenia tohto článku 2 pozmeňujúceho nariadenia nevyplýva. Okrem toho hoci sa nové predpisy, osobitne procesné pravidlá, môžu vzťahovať na právne situácie, ktoré vznikli a definitívne prebehli za účinnosti predchádzajúcich predpisov, uplatňovanie týchto nových predpisov musí dodržiavať zásadu zákazu retroaktivity. Dodržiavanie tejto zásady zákazu retroaktivity má predovšetkým za následok, že zákonnosť aktu Únie sa musí v zásade posudzovať s ohľadom na ustanovenie predstavujúce právny základ tohto aktu, ktoré bolo účinné ku dňu jeho prijatia.

(pozri body 66 – 68)

2. Samotná skutočnosť, že Komisia má možnosť, alebo dokonca povinnosť prehodnotiť pôvodné rozhodnutie o trhovohospodárskom zaobchádzaní (THZ) vyznačujúce sa nesprávnym posúdením, nemá preto vplyv na jej povinnosť dodržať lehotu na prijatie takéhoto pôvodného rozhodnutia, ktorá je stanovená základným antidumpingovým nariadením č. 1225/2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva. Okrem toho znenie článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného antidumpingového nariadenia neobsahuje nijakú informáciu, ktorá by umožňovala vykladať ním stanovenú lehotu ako čisto orientačnú. Dodržanie lehoty troch mesiacov na rozhodnutie o THZ, ktorú stanovuje článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného antidumpingového nariadenia, preto nepredstavovalo pre Komisiu možnosť, ale povinnosť.

(pozri body 70 – 72)

3. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 76)

4. V oblasti dumpingu existencia nezrovnalosti týkajúcej sa práva na obranu môže viesť k zrušeniu nariadenia, ktorým sa stanovuje konečné antidumpingové clo, len vtedy, ak nie je možné úplne vylúčiť možnosť, že by správne konanie mohlo z dôvodu tejto nezrovnalosti viesť k inému výsledku, čo by sa konkrétne dotklo práva navrhovateľa na obranu.

V tomto ohľade žalobca nie je povinný preukázať, že rozhodnutie inštitúcií by bolo iné, ale len že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená, keďže v prípade neexistencie zistenej procesnej nezrovnalosti by mohla lepšie zabezpečiť svoju obranu.

(pozri body 81, 152, 194, 214)

5. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 92 – 97, 103, 105)

6. V rámci antidumpingového prešetrovania sa Komisia nedopustí nijakého porušenia článku 6 ods. 7 základného antidumpingového nariadenia č. 1225/2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, ani nijakého porušenia práva žalobcu na obranu tým, že neumožní žalobcovi nahliadnúť do komunikácie zaslanej e-mailom, ktorá sa týkala len ťažkostí, ktoré mal výrobca z analogickej krajiny v súvislosti s poskytnutím údajov požadovaných Komisiou na účely stanovenia normálnej hodnoty tovaru, ktorého dovoz je predmetom antidumpingového cla, a spresnení, ktoré Komisia poskytla v reakcii na tieto ťažkosti. Táto komunikácia totiž sama osebe neobsahuje informácie, ktoré tento výrobca poskytol Komisii a ktoré boli použité počas prešetrovania, ako to vyžaduje článok 6 ods. 7 základného antidumpingového cla s cieľom umožniť ich nahliadnutie.

(pozri body 111, 114)

7. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 120 – 122, 124, 125)

8. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 126)

9. Ak jedna z inštitúcií Únie žiada Všeobecný súd, aby nahradil dôvody, ktoré jedna z nich uviedla počas vyšetovania s cieľom uložiť antidumpingové clo na účely zamietnutia žiadosti žalobcu smerujúcej k sprístupneniu výpočtov normálnej hodnoty, inými dôvodmi, treba sa domnievať, že zákonnosť aktu Únie sa musí posudzovať v závislosti od skutkových a právnych okolností existujúcich v čase, keď bol dotknutý akt prijatý.

Navyše porušenie práva na obranu počas správneho konania o dumpingových praktikách môže viesť k zrušeniu antidumpingového nariadenia. Toto porušenie preto nemožno napraviť len tým, že súd Únie preskúma dôvody, na ktorých sa môže zakladať rozhodnutie predstavujúce údajné porušenie. Takéto preskúmanie sa totiž obmedzuje len na súdne preskúmanie vznesených dôvodov a nemôže nahradiť úplné vyšetovanie veci v rámci správneho konania. Okrem toho skutočnosť, že žalobca sa po prvýkrát v rámci tejto žaloby oboznámil s dôvodmi, ktoré inštitúcie uviedli pred Všeobecným súdom, ho nestavia do situácie, v ktorej by bol, keby mohol v priebehu prešetrovania predložiť svoje pripomienky k týmto dôvodom. Všeobecný súd preto v každom prípade nemôže určiť, či bolo porušené právo dotknutej osoby na obranu z dôvodu, že jej bolo odmietnuté sprístupnenie výpočtov normálnej hodnoty na základe dôvodov, ktorými nebolo toto odmietnutie odôvodnené.

(pozri body 150, 151)

10. V rámci spojeného uplatnenia článkov 19 a 20 základného antidumpingového nariadenia č. 1225/2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, inštitúcie musia dbať na dodržiavanie zásady riadnej správy vecí verejných a zásady rovnosti zaobchádzania.

Táto všeobecná zásada sa osobitne uplatňuje v rámci článku 9 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia. Okrem toho rozdiel v zaobchádzaní je založený na objektívnom a primeranom kritériu, ak je v súlade s právne prípustným cieľom sledovaným predmetnou právnou úpravou a tento rozdiel je primeraný cieľu, ktorý príslušné zaobchádzanie sleduje.

Skutočnosť, že výrobca z analogickej krajiny povolil v zmysle článku 19 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia vyvážajúcemu výrobcovi prístup k svojim údajom, objektívne mení jeho situáciu v porovnaní so situáciou ostatných vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a odôvodňuje rozdielne zaobchádzanie z hľadiska dôvernosti výpočtov normálnej hodnoty, ktoré spočívajú na týchto údajoch. Zo znenia článku 19 ods. 5 totiž vyplýva, že inštitúcie sú bez takéhoto povolenia povinné nezverejniť informácie, v súvislosti s ktorými ich poskytovateľ požiadal o dôverné zaobchádzanie. Naopak v prípade existencie takéhoto povolenia dotknutý vyvážajúci výrobca má prinajmenšom nárok na to, aby bola jej žiadosť preskúmaná na základe zváženía jej práva na obranu oproti záujmom chráneným dôvernosťou požadovaných informácií.

Dosah povolenia nemôže byť spochybnený skutočnosťou, že toto povolenie sa môže týkať iba údajov poskytnutých výrobcom z analogickej krajiny, a nie výpočtov normálnej hodnoty zostavených na základe týchto informácií, ak tieto výpočty boli Komisiou utajené práve s cieľom chrániť dôvernosť týchto údajov.

Tvrdenie, podľa ktorého je takéto povolenie bezvýznamné, pokiaľ ide o informácie, ktoré sú svojou povahou dôverné v zmysle článku 19 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, nemožno prijať. Zo znenia článku 19 ods. 5 tohto nariadenia totiž vyplýva, že povolenie uvedené v tomto ustanovení sa týka akýchkoľvek informácií, v prípade ktorých bola podaná žiadosť o dôverné zaobchádzanie. Okrem toho znenie článku 19 ods. 1 tohto nariadenia nevyklučuje, že kategória informácií dôverných svojou povahou môže zahŕňať informácie, pre ktoré osoba, ktorá ich predložila, podala žiadosť o dôverné zaobchádzanie. Nakoniec, keďže zverejnenie informácií dôverných svojou povahou nemožno v určitých prípadoch vylúčiť, skutočnosť, že toto zverejnenie povolí osoba, ktorá poskytla dotknuté informácie, má nevyhnutne význam.

Tento výklad je podporený znením článku 6.5 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (antidumpingová dohoda), ktoré je v podstate prevzaté článkom 19 základného antidumpingového nariadenia, podľa ktorého sa povolenie osoby, ktorá poskytla dôverné informácie orgánom povereným prešetrovaním, vzťahuje tak na kategóriu informácií dôverných svojou povahou, ako aj na kategóriu informácií poskytnutých dôverne stranami pri prešetrovaní.

(pozri body 156 – 158, 177, 178, 180, 182 – 188)

11. V rámci antidumpingového vyšetrovania téza, podľa ktorej nie je možné zrušiť dôvernú povahu informácií vo vzťahu ku konkrétnej dotknutej osobe, nemá nijakú oporu v relevantných ustanoveniach základného antidumpingového nariadenia č. 1225/2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva.

Predovšetkým zo znenia článku 19 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia nevyplýva, že by povolenie osoby, ktorá poskytla informácie, požadované na účely zverejnenia akýchkoľvek informácií, v súvislosti s ktorými táto osoba predložila žiadosť o dôverné zaobchádzanie, nemohlo byť udelené len vo vzťahu k jednej alebo viacerým konkrétnym dotknutým osobám.

Ďalej z demonštratívneho výpočtu dôvodov zakladajúcich dôverné zaobchádzanie, ktorý je uvedený v článku 19 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia, vyplýva, že posúdenie dôverného charakteru informácií poskytnutých v rámci antidumpingového prešetrovania môže zahŕňať zohľadnenie situácie tak osôb poskytujúcich tieto informácie, ako aj dotknutých osôb, ktoré k nim môžu mať prístup.

Zo znenia článku 19 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia však nevyplýva, že by ochrana informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo, ktoré sú dôverné svojou povahou a ktoré v zásade nie sú zverejnené, vyžadovala, aby sa v zásade vylúčila akákoľvek možnosť zverejnenia, a teda akékoľvek posúdenie konkrétnej situácie dotknutej osoby, ktorá žiada o prístup k týmto informáciám.

Takýto výklad nemá oporu ani v zisteniach týkajúcich sa ochrany obchodného tajomstva. Ak to vyžaduje povaha konania, záujmy chránené osobitnou ochranou, ktorá sa vzťahuje na obchodné tajomstvo, musia byť vyvážené právom na obranu osôb dotknutých týmto konaním. O taký prípad ide v antidumpingovom prešetrovaní, čo znamená, že aj v prípade existencie informácií spadajúcich do obchodného tajomstva Komisia nemôže mať absolútnu povinnosť odmietnuť ich zverejnenie bez toho, aby posúdila konkrétne okolnosti prejednávanej veci a najmä konkrétnu situáciu predmetnej dotknutej osoby.

Miera voľnej úvahy ponechaná Komisii na zosúladenie práva dotknutých osôb na informácie s ochranou dôverných informácií nie je obmedzená v prípade, ak predmetnou dotknutou osobou je vyvážajúci výrobca, ktorému nebolo udelené trhovohospodárske zaobchádzanie (THZ).

Predovšetkým takýto vyvážajúci výrobca nemôže rovnako ako akákoľvek dotknutá osoba čeliť zásadnému zamietnutiu svojich žiadostí o sprístupnenie týchto výpočtov bez preskúmania konkrétnych okolností prejednávanej veci, len z toho dôvodu, že možnosť poskytnutia mu tohto prístupu by viedla k „systémovej nerovnováhe“ vo vzťahoch medzi Komisiou na jednej strane a podnikmi zúčastnenými na prešetrovaní, ako sú najmä výrobcovia, ktorým nebolo udelené THZ, a výrobca z analogickej krajiny na druhej strane.

Nakoniec zo znenia článku 20 ods. 2 až 4 základného antidumpingového nariadenia nevyplýva, že inštitúcie by nemohli sprístupniť konkrétnej dotknutej osobe určitú informáciu vynechanú z týchto konečných informácií, o ktorú táto osoba žiada, z dôvodu, že by k nej museli mať prístup všetky dotknuté osoby. Osobitne dotknutej osobe nemožno odmietnuť sprístupnenie informácií, na ktoré sa vzťahuje článok 20 ods. 2 a 4 základného antidumpingového nariadenia, len z toho dôvodu, že aj ostatné dotknuté osoby majú právo na prístup k týmto informáciám, ak tieto osoby nepredložili príslušnú žiadosť.

Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisii prislúcha, aby posúdila žiadosti o prístup k dôverným informáciám predložené dotknutou osobou s ohľadom na konkrétnu situáciu tejto osoby, nezávisle od situácie ostatných dotknutých osôb, pre ktoré by tieto informácie mohli byť užitočné.

Opačný výklad vedie k zásadnému obmedzeniu informácií dostupných dotknutým osobám, čo nie je v súlade s požiadavkami, ktoré vyplývajú z rešpektovania práva na obranu a vedie v takýchto prípadoch k tomu, že by tomuto vyvážajúcemu výrobcovi odopieral informácie, ktoré môžu mať zásadný význam pre jeho právo na obranu vzhľadom na vplyv výpočtu normálnej hodnoty na stanovenie jeho dumpingového rozpätia.

(pozri body 159 – 162, 164, 165, 167, 168, 170, 171, 175)

12. V rámci vykonávania pravidiel Svetovej obchodnej organizácie (WTO) prednosť medzinárodných zmlúv, ktoré uzavrela Únia, pred sekundárnou právnou úpravou Únie vyžaduje, aby táto právna úprava bola v čo najširšej miere vykladaná v súlade s týmito zmluvami. Toto konštatovanie sa uplatňuje najmä v oblasti antidumpingu, keďže je preukázané, že predmetné ustanovenie základného antidumpingového nariadenia č. 1225/2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva bolo prijaté na účely splnenia konkrétneho záväzku prijatého v rámci Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (antidumpingová dohoda).

Zo samotného znenia článku 19 ods. 1 a 5 základného antidumpingového nariadenia, ktoré preberajú znenie článku 6.5 antidumpingovej dohody, vyplýva, že normotvorca Únie prejavil v týchto ustanoveniach svoj úmysel splniť konkrétne záväzky vyplývajúce z uvedeného článku antidumpingovej dohody. Skutočnosť, že normotvorca sa rozhodol prijať štruktúru odlišnú od štruktúry článku 6.5 antidumpingovej dohody, a to najmä prebratím dvoch častí tohto článku v dvoch rôznych odsekoch článku 19 základného antidumpingového nariadenia, nemôže sama osebe preukazovať úmysel normotvorcu Únie prijať prístup, ktorý je vlastný právnemu poriadku Únie, odlišný od prístupu v antidumpingovej dohode. Toto rozhodnutie totiž spadá do miery voľnej úvahy, ktorou normotvorca Únie disponuje na účely plnenia záväzkov vyplývajúcich z článku 6.5 antidumpingovej dohody, takže nemôže brániť tomu, aby sa článok 19 ods. 1 a 5 základného antidumpingového nariadenia vykladal vo svetle tohto ustanovenia antidumpingovej dohody.

(pozri body 188, 190)